

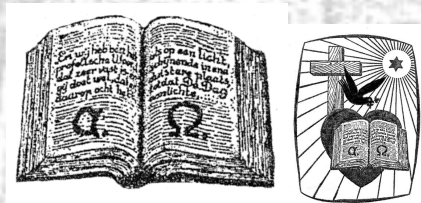
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Vooraf zeg ik u, **JA, de Bijbel is Gods Woord** en ik wil het u ook duidelijk aantonen.

Maar laat ik beginnen met wat de Bijbel niet is.

De Bijbel is: geen systematische bespreking van theologie
geen systematische bespreking van zeden
geen systematische bespreking van geschiedenis
geen systematische bespreking van wetenschap nog van welk ander onderwerp ook.

Het is een openbaring van God; van de val van de mens; van de weg tot behoud en van Gods Plan met de eeuwen.

De Bijbel gaat over:

1^e vier soorten personen:

God de Vader
God de Zoon
God de Heilige Geest
Satan

2^e het betreft drie plaatsen:

Hemel
Aarde
Hel

3^e het betreft drie soorten mensen:

de Jood
de heiden (Griek)
de Gemeente Gods

De Bijbel is ons bij gedeelten en op verschillende tijden en bij verschillende gelegenheden geschonken. Mannen Gods spraken zoals de Heilige Geest hen ingaf, gedurende een periode van 1600 jaren, vanaf het jaar 1492 voor Christus tot ± 100 jaar na Christus.

De Bijbel bestaat uit 66 afzonderlijke boeken, 39 in het Oude Testament en 27 in het Nieuwe Testament.

Deze boeken werden door ongeveer 40 verschillende mensen geschreven;

door koningen, zoals David en Salomo
door staatslieden als Daniël en Nehemia
door priesters, zoals Ezra
door mensen, die onderricht waren in de wijsheid van Egypte, zoals Mozes
door mensen bedreven in de Griekse wijsheid en Joodse leer, zoals Paulus
door een herder, Amos
door een tollenaar, Mattheüs
door vissers, zoals Petrus en Johannes, die ongeletterd en van vele dingen onwetend waren
door een arts, Lucas
en door zulke machtige zieners, als Jesaja, Ezechiël en Zacharia.

Het is geen Aziatisch boek, alhoewel hij in dat gedeelte van de wereld geschreven werd.

Zijn bladzijden werden

in de woestijn van Sinaï geschreven
op de rotsen van Arabië
op de heuvelen van Kanaän
in de Tempelhoven
in de Profetenscholen te Bethel en Jericho
en in het paleis te Suzan in Perzië

op de oevers van de rivier "Chebar" in Babylonië
in de gevangenis te Rome
en op het eenzame eiland Patmos in de Egeïsche Zee.

En stelt u zich nu een ander boek voor de geest, die op dezelfde manier is samengesteld. Stelt u zich bij wijze van illustratie eens voor, dat wij 66 medische werken door 40 verschillende geneesheren en doctoren geschreven gedurende een tijdvak van 1600 jaren, voortkomende uit de verschillende scholen van de geneeskunde nemen en hen samenbinden en dat we op grond van dit boek iemand laten praktiseren.

Welk succes zouden wij dan kunnen verwachten en wat voor een harmonie zou er in zulk een medisch werk gevonden kunnen worden?

En alhoewel de Bijbel op de hiervoor genoemde wijze is samengesteld, zo is Hij toch zeer zeker niet een dergelijke mengelmoes van oude geschiedenissen, mythen, legenden, Gods studie eigen veronderstellingen en bijgelovigheden.

Er is een voortschrijdende openbaring en leer in geschonken, die progressief voorwaarts gaat;
de Richteren wisten meer dan de Aartsvaderen
de Profeten meer dan de Richteren
de Apostelen meer dan de Profeten.

Het Oude Testament en het Nieuwe Testament zijn geen van elkaar gescheiden boeken, waarbij het Nieuwe Testament de plaats inneemt van het Oude Testament. Zij zijn twee helften van één geheel. Het Nieuwe Testament is verborgen in het Oude en het Oude Testament wordt verklaard in het Nieuwe.

U kunt b.v. Leviticus niet begrijpen zonder de Hebrëënbrief, of Daniël zonder Openbaring, of het Paasfeest of Jesaja 53 zonder het Evangelie van Matteüs, Marcus, Lucas of Johannes.

Alhoewel de Bijbel een Openbaring van God is, is Hij toch niet geschreven in een bovenmenselijke- of hemelse taal. Indien dit zo was, zouden wij het niet kunnen begrijpen. Zijn bovennatuurlijke oorsprong wordt echter duidelijk door het feit, dat Hij in elke taal kan worden vertaald, zonder zijn levenwekkende kracht of geestelijk levenschenkend vermogen te verliezen en wanneer hij in welke taal ook wordt vertaald, schenkt hij daaraan haar zuivere vorm.

De taal van de Bijbel is driesoortig, namelijk: figuurlijk, symbolisch en letterlijk.

Uitdrukkingen zoals: "*Verhardt uw hart niet*" of "*Laat de doden hun doden begraven*" zijn figuurlijk en hun bedoeling blijkt uit het verband.

Symbolische taal is bijvoorbeeld de beschrijving van Nebukadnezar's beeld, Daniëls "*vier dieren*" of "*Christus wandelde te midden van de zeven kandelaren*".

De rest van de Bijbelse taal moet gelezen worden naar gelang van de geldende regels van spraakkunst en retoriek, d.w.z. dat wij de Bijbel behoren te lezen zoals wij elk ander boek zouden lezen, en zijn bedoeling niet gaan vergeestelijken.

Het is deze verkeerde wijze van de Schrift te verklaren, die de aanleiding was tot het ontstaan van de vele Godsstudie eigen sekten en benamingen. Er zijn drie dingen, die wij bij het gebruik van Gods Woord moeten vermijden:

- 1^e. verkeerde uitlegging van de Schrift
- 2^e. verkeerde toepassing van de Schrift
- 3e. ontwrichting van de Schrift

De moeilijkheid is, dat de mens niet bereid is de Schrift te laten zeggen, wat zij te zeggen heeft. Dit vindt grotendeels zijn oorzaak in hun opvoeding, omgeving, vooroordeel, of in hun begeerte de Schrift te gebruiken, als basis voor één of andere leerstelling.

Ook moeten wij de methode om door gelijkenissen te onderrichten niet voorbijzien. Deze werd niet door Jezus uitgevonden, alhoewel Hij er een ruim gebruik van maakte, maar zij werd reeds door de Oud Testamentische Profeten gebruikt. In het Nieuwe Testament wordt deze methode gebruikt als een verborgen vorm om de waarheid mede te delen.

Matt. 13:10-17. "En de discipelen kwamen en zeiden tot Hem: Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen? Hij antwoordde hun en zeide: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven. Want wie heeft, hem zal gegeven worden en hij zal overvloedig hebben; maar wie niet heeft, ook wat hij heeft, zal hem ontnomen worden.

Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen of begrijpen. En aan hen wordt de profetie van Jesaja vervuld, die zegt: Met het gehoor zult gij horen en gij zult het geenszins verstaan, en ziende zult gij zien en gij zult het geenszins opmerken; want het hart van dit volk is vet geworden, en hun oren zijn hardhorend geworden, en hun ogen hebben zij toegesloten, opdat zij niet zien met hun ogen, en met hun oren niet horen, en met hun hart niet verstaan en zich bekeren, en Ik hen zou genezen.

Maar uw ogen zijn zalig, omdat zij zien en uw oren, omdat zij horen. Voorwaar, Ik zeg u: Vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien wat gij ziet, en zij hebben het niet gezien, en te horen wat gij hoort, en zij hebben het niet gehoord".

Een verborgenheid is niet iets dat niet geweten kan worden, maar iets, dat voor een tijd verborgen is. Ik overhandig u een verzegelde brief. Wat deze bevat is voor u een verborgenheid. Verbreek het zegel en lees de brief en de inhoud houdt op een verborgenheid te zijn.

Maar, het zou kunnen zijn, dat u niet in staat bent de brief te lezen, omdat hij geschreven is in een taal, waarmee u niet vertrouwd bent. Leer de taal, en de verborgenheid houdt op een verborgenheid te zijn.

Deze weg moeten wij inslaan bij het lezen van de verborgenheden in de Schrift; leer ze te lezen met de hulp van Hem, die ze geschreven heeft, namelijk de Heilige Geest, en zij zullen niet langer verborgenheden voor u zijn.

Dit brengt de grote vraag tot ons: Is de Bijbel het boek dat door God of door mensen is geschreven? Dat wil zeggen; heeft God de Bijbel geschreven, of is de Bijbel eenvoudig een verzameling geschriften door mensen samengesteld? Indien de Bijbel dit laatste is, geschreven zonder Goddelijke leiding, dan boezemt Hij niet meer vertrouwen in dan de andere geschriften van de mensen. Doch indien God Hem schreef, dan moet Hij de Waarheid zijn en kunnen wij vertrouwen op Zijn verklaringen.

Uit het karakter van de Bijbel blijkt duidelijk, dat Hij geen werk van mensen is, want een mens zou Hem niet hebben kunnen schrijven, al had hij gewild en hij zou Hem niet geschreven hebben al had hij het gekund.

Met verpletterende, niets ontziende gestrengheid vermeldt de Bijbel de zonden van zijn grootste figuren, zoals van Abraham, Jakob, Mozes, David en Salomo, hen beschuldigende van valsheid, bedrog, trots, overspel, lafheid, moord en grove losbandigheid.

De Bijbel laat de geschiedenis van de Kinderen Israëls zien, als een vernederend verslag van ondankbaarheid, afgoderij, ongeloof en opstand en wij kunnen gerust zeggen, dat wanneer de Jodenschrijvers niet door de Heilige Geest gedreven waren geworden, zij nimmer deze zondige geschiedenis van hun volk zouden hebben opgetekend.

De Bijbel is dus niet door mensen geschreven, dat mogen wij duidelijk constateren. Nu is de vraag: op welke wijze is de Bijbel dan wel geschreven? Hierop geeft de Bijbel zelf het antwoord.

In 2 Tim. 3:16 staat: *"Elk van God ingegeven Schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid".*

Wat hebben wij onder dat woord *“ingegeven”* of *“geïnspireerd”* te verstaan? Het antwoord luidt: dat God deze mensen, die door Hemzelf daartoe waren uitgekozen ertoe leidde om die boodschappen, wetten, leerstellingen, historische feiten en openbaringen in Schrift te brengen, die Hij wilde, dat door de mensen geweten zouden worden.

Alle Schrift is ingegeven door inspiratie (de-op-neus-tes) dat is, door God ingeademd, of ingeblazen. Dat wil zeggen, dat God Zelf, of door middel van de Heilige Geest de heilige mensen uit de oude tijd, precies zei, wat zij te schrijven hadden.

De Bijbel is dus het Woord van God, en bevat het niet slechts hier en daar. God is een Persoon, en kan beide, schrijven zoals ook spreken. Hij schreef persoonlijk op de twee “Stenen Tafelen der Getuigenis”.

Ex. 31:18. *“En Hij gaf aan Mozes, toen Hij geëindigd had met hem te spreken op de berg Sinaï, de twee tafelen der getuigenis, tafelen van steen, beschreven door de vinger Gods”.*

Ex.32:16. *“De tafelen waren het werk Gods en het schrift was het schrift Gods, op de tafelen gegrift”.*

En op de muur van Belsasar’s paleis. Dan. 5:24:25a. *“Toen is door Hem de rug van een hand gezonden en dat schrift geschreven. Dit is het schrift, dat geschreven is”.*

Hij sprak met Mozes op de berg toen Hij de bijzonderheden van de Tabernakel en de inrichting daarvan opgaf, evenals de Levitische wet en de orde van studie.

Hij sprak bij de doop van Jezus. Matt.3:17. *“En zie, een stem uit de hemelen zeide: Deze is Mijn Zoon, de Geliefde, in wie Ik Mijn welbehagen heb”.*

En Hij sprak op de berg der Verheerlijking. Matt. 17:5. *“Terwijl hij (Petrus) nog sprak, zie, daar overschaduwde hen een lichtende wolk, en zie, een stem uit de wolk zeide: Deze is Mijn Zoon, de Geliefde, in wie Ik Mijn welbehagen heb; hoort naar Hem”!*

En nogmaals toen Jezus tot de menigte sprak. Joh. 12:27-30. *“Nu is Mijn ziel ontroerd, en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure! Maar hiertoe ben Ik in deze ure gekomen. Vader, verheerlijk Uw Naam! Toen kwam een stem uit de hemel: Ik heb Hem verheerlijkt, en Ik zal Hem nogmaals verheerlijken! De schare dan, die daar stond en toehoorden, zeide, dat er een donderslag geweest was; anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken. Jezus antwoordde en zeide: Niet om Mij is die stem er geweest, maar om u”.*

Maar God sprak niet alleen rechtstreeks tot de mens, maar ook door de Persoon van Jezus, want Jezus was God geopenbaard in het vlees.

Joh.1:1-5. *“In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet begrepen”.*

Joh. 1:14. *“Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid”.*

1 Tim.3:16. *“En buiten twijfel, groot is het geheimenis der Godsvrucht: Die Zich geopenbaard heeft in het vlees, is gerechtvaardigd door de Geest, is verschenen aan de engelen, is verkondigd onder de heidenen, geloofd in de wereld, opgenomen in heerlijkheid”.*

De Evangelieën van Matteüs en Johannes bevatten 49 hoofdstukken en 1950 verzen, waarvan 1140, bijna drievijfde, door Jezus gesproken waren. Hij maakte er aanspraak op, dat Hij niet uit Zichzelf sprak, maar dat de Vader, die Hem gezonden had, Hem beval wat Hij spreken zou.

Joh.12:49-50. *“Want Ik heb niet uit Mijzelf gesproken, maar de Vader, die Mij heeft gezonden, heeft zelf Mij een gebod gegeven, wat Ik zeggen en spreken moet. En Ik weet, dat Zijn gebod eeuwig leven is. Wat Ik dan spreek, spreek Ik zó, als de Vader Mij gezegd heeft”.*

We zien dus, dat God beide kan, schrijven en spreken en daarom aan anderen zeggen kan, wat zij schrijven of spreken moeten. Maar hoe kunnen wij dit toepassen met betrekking tot de woorden door satan gesproken en door slechte en niet geïnspireerde mensen, tot de geslachtslijsten en het verhaal van de val van de mens, de zondvloed en andere historische feiten van de Bijbel?

Deze waren geïnspireerd wat de optekening daarvan aangaat. Dat wil zeggen, de geïnspireerde schrijver of geschiedschrijver werd gezegd, welke historische feiten hij te vermelden had en welke niet.

Aan iemand, die het Oude Testament gelezen heeft en eveneens de wereldse geschiedenis, die deze zelfde periode omsluit, met al haar legenden, overleveringen en gedetailleerde beschrijvingen, is het zeer duidelijk, dat de schrijvers van het Oude Testament Goddelijk geïnspireerd werden om alleen van die dingen melding te maken, die een licht konden werpen op Gods Plan.

Strekt de inspiratie van de Bijbel zich uit tot elk onderdeel? Ja, vanaf de droge opsomming in de Kronieken tot aan de woorden van God zelve in Exodus, en die door Christus gesproken, toe. En nog meer: zij strekt zich uit tot elke zin, woord, teken, tittel en jota van de oorspronkelijke perkamenten.

Als Jezus in Matteüs 5:17 en 18 zegt: *“Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied”.*

Hij verwees naar de kleinste letter (de jota) en het kleinste teken (de tittel) van de Hebreeuwse taal, erop wijzende, dat zelfs deze geïnspireerd waren en noodzakelijk waren tot een algemeen begrip van Gods bedoeling in Zijn Woord.

Op welke wijze werden deze mannen geïnspireerd de Bijbel te schrijven? Werden zij slechts onder een soort van betovering, of in geestvervoering of in een trance toestand gebracht, waarin zij dan opschreven alles wat in hun gedachte opkwam, of dicteerde God hen door de Heilige Geest de juiste woorden, welke zij gebruiken moesten?

Wij weten, dat gedachten alleen in woorden kunnen worden uitgedrukt, en deze woorden moeten de juiste gedachten van de spreker of schrijver weergeven, anders wordt er geen uitdrukking gegeven aan diens gedachte, zoals deze is.

Wij zien dus, dat wanneer wij niet in dwaling willen vervallen, het een vereiste is, dat de gewijde schrijver slechts een amanuensis (helper) is. En wij zien, dat het dit punt is, wat de Schrift inneemt.

In Petr. 1:20 lezen wij: *“Hij was van tevoren gekend, vóór de grondlegging der wereld, doch is bij het einde der tijden geopenbaard ter wille van u”.*

Dat wil zeggen, dat niemand het recht heeft de Schrift te laten zeggen, wat deze volgens hem wil zeggen, de persoonlijke opvatting van de mens zelf. Waarom niet? Omdat de profetie voortijds niet is voortgebracht door de wil van de mens, maar door mensen Gods, gedreven door de Heilige Geest hebben ze gesproken.

En dit wordt bevestigd door het feit, dat veel wat door de Oud Testamentische Profeten geschreven werd, niet door henzelf begrepen werd. 1 Petr. 1:10-11. *“Naar deze zaligheid hebben gezocht en gevorst de profeten, die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben, terwijl zij naspeurden, op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus in hen doelde, toen Hij vooraf getuigenis gaf van al het lijden, dat over Christus zou komen, en van al de heerlijkheid daarna”.*

Zij moeten dus slechts een helper geweest zijn, woorden opschrijvende, die een vertolker behoeften. Dat zij slechts instrumenten waren, blijkt duidelijk uit het feit, dat niet allen goede of heilige mensen waren, zoals Bileam.

Num. 22:38. *“Maar Bileam zeide tot Balak: Zie, nu ben ik tot u gekomen; zal ik wel iets kunnen spreken? Het Woord, dat God in mijn mond zal leggen, zal ik spreken”.*

Num. 23:26. *“Maar Bileam antwoordde en zeide tot Balak: Heb ik u niet gezegd: Alles wat de HERE zal spreken, dat zal ik doen”?*

Koning Saul. 1 Sam. 10:10-12. *“Toen zij daar te Gibeon kwamen, zie, een schare profeten trad hem tegemoet; de Geest Gods greep hem aan en hij geraakte onder hen in geestvervoering. En allen die hem van vroeger kenden, zagen hoe hij met de profeten profeteerde; en men zeide tot elkander: Wat is toch de zoon van Kis overkomen? Is Saul ook onder de profeten? Toen antwoordde iemand daarvandaan: Wie is hun vader? Daarom is het tot een spreekwoord geworden: Is Saul ook onder de profeten”?*

1 Sam. 19:20-24. *“zond Saul boden om David te halen. Dezen zagen een groep profeten in geestvervoering met Samuël aan hun hoofd. En de Geest Gods kwam over de boden van Saul, zodat ook zij in geestvervoering geraakten. Toen deelde men het aan Saul mee; deze zond andere boden, maar ook dezen geraakten in geestvervoering. Opnieuw zond Saul boden, een derde groep, en ook dezen geraakten in geestvervoering. Toen ging hij zelf ook naar Rama.*

Bij de grote put te Seku gekomen, vroeg hij: Waar zijn Samuël en David? En men zeide: Zie, te Najot, bij Rama. Toen ging hij daarheen, naar Najot, bij Rama en ook over hem kwam de Geest Gods en hij verkeerde, terwijl hij zijn weg vervolgde, in geestvervoering, totdat hij te Najot bij Rama kwam. Ook hij trok zijn klederen uit en was in geestvervoering in tegenwoordigheid van Samuël: hij lag die gehele dag en de gehele nacht naakt terneer. Daarom zegt men: Is Saul ook onder de profeten”?

De Profeet van Bethel 1 Kon. 13:7-10. *“Toen sprak de koning tot de man Gods: Kom toch met mij naar huis en verkwik u, dan wil ik u een geschenk geven. Doch de man Gods zeide tot de koning: Al geeft gij mij de helft van uw huis, ik zou niet met u binnegaan, noch brood eten, noch water drinken aan deze plaats, want zo is mij geboden door het woord des HEREN: Eet er geen brood, en drink er geen water, en keer niet terug langs de weg die gij gekomen zijt. Toen sloeg hij een andere weg in, en keerde niet terug langs de weg, waarlangs hij te Bethel gekomen was”.*

1 Kon. 13:20. *“Maar terwijl zij aan tafel zaten, kwam het Woord des HEREN tot de profeet die hem had doen terugkeren”.*

1 Kon. 13:22. *“maar teruggekeerd zijt en brood hebt gegeten en water gedronken ter plaatse, waarvan Hij tot u gesproken had: gij moogt er geen brood eten en geen water drinken - daarom zal uw lijk niet komen in het graf uwer vaderen”.*

1 Kon. 13:26. *“Toen de profeet die hem van de weg had doen terugkeren, het hoorde, zeide hij: Dat is de man Gods, die weerspannig is geweest tegen het bevel des HEREN; de HERE heeft hem overgegeven aan de leeuw, die hem heeft verbrijzeld en gedood naar het Woord des HEREN, dat Hij tot hem gesproken had”.*

En Kajafas. Joh. 11:49-52. *“Maar één van hen, Kajafas, de hogepriester van dat jaar, zeide tot hen: Gij weet niets, en gij beseft niet, dat het in uw belang is, dat één mens sterft voor het volk en niet het gehele volk verloren gaat. Doch dit zeide hij niet uit zichzelf, maar als hogepriester van dat jaar profeteerde hij, dat Jezus zou sterven voor het volk, en niet alleen voor het volk, maar om ook de verstrooide kinderen Gods bijeen te vergaderen”.*

Dat de schrijvers van het Oude Testament juist die woorden spraken en schreven, waarvan Mozes verklaart, dat zij door God tot hem gesproken werden, blijkt duidelijk uit hun eigen verklaringen.

Mozes verklaart, dat God tot hem zei in Exodus 4:12. *“Nu dan, ga heen. Ik zal met uw mond zijn en u leren, wat gij spreken moet”.*

De Profeet Jeremia zegt in Jeremia 1:9. *“Toen strekte de Here Zijn hand uit en roerde mijn mond aan, en de Here zeide tot mij: Zie, Ik leg Mijn Woorden in uw mond”.*

Ezechiël, Daniël en alle profeten maken dezelfde aanspraak. De uitdrukkingen: *“de Here zeide”, “de Here sprak, “de Heer zeggende” en “aldus sprak de Here”* enz. enz. komen in de Pentateuch 560 maal voor, 300 maal in de historische en profetische boeken, 1200 maal in de Profeten (alleen in Maleachi reeds 24 maal).

Alles bij elkaar 2000 maal in het Oude Testament, aldus de woorden van Petrus bevestigende in 2 Petrus 1:21. *“maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken”.*

Maar u zult zeggen, indien dit zo is, hoe verklaart u dan het verschil in stijl tussen de schrijvers; want Jesaja's stijl is verschillend van die van Ezechiël of van Daniël en de stijl van Petrus is anders dan van Johannes of Paulus?

Hiervoor is een eenvoudige verklaring en wel op grond hiervan dat, wanneer wij bijvoorbeeld een wettig document wensen, wij voor het schrijven daarvan een rechtsgeleerde kiezen, of voor een poëtisch artikel een dichter enz.

Zo koos God, toen Hij door middel van symbolen wenste te spreken een Ezechiël, een Daniël en een Johannes; en toen Hij Zich in poëtische vorm wenste uit te drukken, koos Hij David.

Hoe moeten wij het verstaan, dat een Nieuw Testamentische schrijver het Oude Testament aanhalende, in plaats van dit letterlijk te doen, een omschrijving geeft?

Bijvoorbeeld in Amos 9:11 lezen wij: *“Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, Ik zal haar scheuren dichten en wat daarvan is ingestort, overeind zetten; Ik zal haar herbouwen als in de dagen van ouds”.*

Maar wanneer de Apostel Jakobus bij gelegenheid van de eerste Gemeente vergadering te Jeruzalem deze passage aanhaalt, omschrijft hij haar als volgt in Hand. 15:16. *“Daarna zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten”.*

Waarom dit verschil in woorden? Eenvoudig omdat de schrijver van beide passages noch Amos noch Jakobus was, maar de Heilige Geest, en een schrijver heeft het volste recht om een verklaring, die hij in het eerste hoofdstuk van zijn boek geeft, in het tiende hoofdstuk in andere woorden te kneden, wanneer hij zonder zich tegen te spreken, zijn bedoeling duidelijker kan maken.

De verklaring in 1 Petrus 1:11, *“terwijl zij naspeurden, op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus in hen doelde, toen Hij vooraf getuigenis gaf van al het lijden, dat over Christus zou komen, en van al de heerlijkheid daarna”,* waar de apostel ons zegt, dat het de Geest van Christus was, die door de Profeten van Zijn lijden getuigde, schenkt veel licht.

Dat wil zeggen dat de Geest van Christus bezit nam van de Profeten en door middel van hen Zijn lijden aan het kruis voorzei of profeteerde, zoals geschiede in Jes. 53:1-12. *“Wie gelooft, wat wij gehoord hebben, en aan wie is de arm des HEREN geopenbaard? Want als een loot schoot hij op voor zijn aangezicht, en als een wortel uit dorre aarde; hij had gestalte noch luister, dat wij hem zouden hebben aangezien, noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begeerd. Hij was veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte, ja, als iemand, voor wie men het gelaat verbergt; hij was veracht en wij hebben hem niet geacht.*

Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdruchte. Maar om onze overtredingen werd hij

doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden. Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar de HERE heeft ons aller ongerechtigheid op hem doen neerkomen.

Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open. Hij is uit verdrukking en gericht weggenomen, en wie onder zijn tijdgenoten bedacht, dat hij is afgesneden uit het land der levenden?

Om de overtreding van mijn volk is de plaag op hem geweest. En men stelde zijn graf bij de goddelozen; bij de rijke was hij in zijn dood, omdat hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in zijn mond is geweest. Maar het behaagde de HERE hem te verbrijzelen. Hij maakte hem ziek. Wanneer hij zichzelf ten schuldoffer gesteld zal hebben, zal hij nakomelingen zien en een lang leven hebben en het voornemen des HEREN zal door zijn hand voortgang hebben.

Om zijn moeitevol lijden zal hij het zien tot verzadiging toe; door zijn kennis zal mijn knecht, de rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, en hun ongerechtigheden zal hij dragen. Daarom zal Ik hem een deel geven onder velen en met machtigen zal hij de buit verdelen, omdat hij zijn leven heeft uitgegoten in de dood, en onder de overtreders werd geteld, terwijl hij toch veler zonden gedragen en voor de overtreders gebeden heeft”.

De volgende vraag wordt meermalen gesteld: Is er verschil tussen de inspiratie van de Bijbel en van de zogenaamde inspiratie van hedendaagse dichters, sprekers of predikers? Bij de beantwoording van deze vraag moeten wij onderscheid maken tussen inspiratie, openbaring en verlichting.

Zoals wij gezien hebben is de Bijbel inspiratie algeheel verschillend en geheel iets anders dan de inspiratie van dichters, schrijvers en publieke sprekers. Hier is een inspiratie, waarbij door de Heilige Geest letterlijke woorden van God worden ingegeven aan hem die spreekt of schrijft.

“Schrift Openbaring” is de onthulling aan mensen van die dingen die zij, zonder deze onthulling, nimmer konden weten. Dingen die in God verborgen waren, zoals Zijn Plan met de Eeuwen.

“Schrift Openbaring” eindigde met het Boek der Openbaring. Nadien schonk God geen nieuwe Openbaring. Wanneer nadien iemand aanspraak maakt, dat hij een nieuwe openbaring heeft ontvangen, moet deze persoon gerangschikt worden onder de bedriegers.

Zo moet dus ook Mohammed en de koran worden gerangschikt onder de bedriegers en kunnen wij de Bijbel gebruiken als een zuiver toetsmiddel om de islam te ontmaskeren als een valse religie. Geestelijke verlichting is onderscheiden, zowel van Schrift inspiratie, als ook van Openbaring.

Het is het werk van de Heilige Geest in de gelovigen, door middel waarvan zijn geestelijk begrip geopend wordt, teneinde de Schrift te verstaan.

Joh. 16:12-15. “Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen; doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen. Al wat de Vader heeft, is het Mijne; daarom zeide Ik: Hij neemt uit het Mijne en zal het u verkondigen”.

De natuurlijke mens kan de dingen van de Geest Gods noch ontvangen noch kennen, daar zij geestelijk onderscheiden worden! 1 Cor. 2:11-14. *“Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods. Wij nu hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar de Geest uit God, opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is. Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken. Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is”.*

Het werk van de Heilige Geest in onze tijd is niet de mens enige nieuwe Openbaring te schenken, of hem te inspireren, te schrijven of te spreken, zoals de Profeten en Apostelen van ouds schreven of spraken, maar het bestaat in het verlichten van de geest der mensen en hun verstand te openen, opdat zij de Schrift begrijpen zullen, zodat hun harten in hen brandende zullen zijn, wanneer zij Schrift met Schrift zullen vergelijken en hun Gods Plan met de Eeuwen geopenbaard zal worden, zoals dit in Zijn Heilig Woord is blootgelegd.

Conclusie: **De Bijbel is dus Gods Woord!**

Amen.

